

लातीति माजी विष्णुः तं अततीति । अय् । इत्यमरटीकायां भरतः ।) खनामखात-पुष्पलता । तन्पथ्यायः । सुमना २ जातिः १ । इत्यमरः । सुमनाः ४ जाती ५ । इति भरतः । (यथा, शिशुपालवधे । ११ । १० । “स्वल्पति मद्गायिं मालतीनां रजोभिः । ”) अस्या गुणाः । कफपित्तसुखरोगघ्नक्रिमिकुष्ठनाशित्वम् । इति राजवल्लभः । तस्या उन्पत्तिर्गुणा, —

आद्याशक्तिश्वाच ।

‘अहमेतन्निधा भिन्ना तिष्ठामि त्रिविधैर्गुणैः । गौरी लक्ष्मीः स्वधा चैति रजःसत्त्वमोगुणैः । तत्र गत्वा तथा कार्यं विधास्यन्ति च ताः

सुराः ॥

नारद उवाच ।

श्रुत्वात्मिति तां वाचमन्तर्हानमगाकः । देवानां विस्मयोत्फुल्लनेत्राणाञ्च तदा वृषः । ततः सर्वेऽपि ते देवा गत्वा तदाव्ययोहिताः । गौरीं लक्ष्मीं स्वधाञ्चैव प्रथेसुभक्तितत्पराः । नास्तथा तान् सुरान् दृष्ट्वा प्रयतान् भक्तवत्सलाः ।

बीजानि प्रदत्सुभ्यो वाक्यानि जगदुत्तमा । देव ऊचुः ।

इमानि देवा बीजानि विष्णुर्वाचवतिष्ठति । निर्वपस्व ततः कार्यं भवति सिद्धिमेव्यति ।

नारद उवाच ।

ततः प्रहृष्टाः सुरसिद्धयुवाः

प्रयच्छु बीजानि विचित्रिपुत्र ।

विन्दारिकाभूमितये स यत्र

विष्णुः सदा तिष्ठति सौख्यवृत्तिः ॥

नारद उवाच ।

त्रिभिर्भ्यस्तत्र बीजेभ्यो वनसाल्यस्योऽभवन् । धात्री च मालती चैव तुलसी च तृतीयतमः । धात्रुर्हवा स्मृता धात्री माभवा मालती स्मृता ।

गौरीभवा च तुलसी रजःसत्त्वमोगुणाः ॥”

इति पादो उत्तरखण्डे १४।१।५० अध्यायौ ॥”

युवती । काचमाली । विशाल्या । ज्योत्स्ना । निशा । वदीविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ४।२।१३ ।

(सुवर्चला मालतीत्यर्थः । तत्पथ्यायो यथा,—

“चयको मालती चामी रुद्रपत्नी सुवर्चला ॥”

पुष्पार्थे पथ्यायो यथा,—

“मालती सुमना जातिः ।” इत्युभे वैद्यकरन-

मालायाम् । तथा च ।

जातिर्जाती च सुमना मालती राजपुत्रिका ।

चैतिका हृद्यगन्धा च सा पीता खर्गजातिका ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

मालतीतीरजः, पुं, (मालती तदास्या नदी तस्या-

स्तौरे जायते इति । जन् + उः ।) टङ्गः । इति

हेमचन्द्रः । ४।१० ॥

मालतीतीरसम्भवं, स्त्री, (मालत्या तीरे सम्भवो-

ऽस्य ।) चेतटङ्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मालतीपत्रिका, स्त्री, (मालत्याः पत्रौव । मालती-पत्र + प्रतिज्ञातौ कन् टाप् अत इत्यम् ।) जातीपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥ (जाती-पत्रीशब्देऽस्य विषयो इत्यर्थः ॥)

मालतीफलं, स्त्री, (मालत्याः फलम् ।) जाती-

फलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथास्य पथ्यायः ।

“जातीफलं जातिकोशं मालतीफलमित्यपि ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)

मालयः, पुं, (मा शोभा तस्याः लयः आस्यदम् ।)

चन्द्रनट्टः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मलय-

सम्बन्धिनि, त्रि । (यथा, नलोदये । २ । ६७ ।

“तनुच्छटोत्तमालया तथा भुवोत्तमालया ।

अहारि शीतमालयानिलावधूतमालया ॥”

स्त्री, अभिचारस्थानमेदः । यथा, साहित्य-

दर्पणे । ३ । अभिचारिकाप्रकरणे ।

“क्षेत्रं वाटी भयदेवालयो दूतीगृहं वनम् ।

मालयश्च भ्रष्टानश्च नद्यादीनां तटी

तथा ॥”)

मालवः, पुं, (मालः उन्नतक्षेत्रमख्यत्र । माल +

“केशाद्बोधोन्नतरस्याम् ॥” ५।२।१०६ । इत्यत्र

“अन्धोऽपि इत्यन्ते ॥” इति काशिकोक्तेः

वप्रत्ययः ।) अयन्तिदेशः । इति हेमचन्द्रः ।

४ । २२ ॥ मालव्येया इति हिन्दीभाषा ॥

(यथा, मातुस्ये । १२३ । ४४ ॥

“अङ्गा वङ्गा मद्गुरका अन्तर्गिरि बहि-

गिरी ।

सुसोत्तराः प्रविजया मार्गवागेयमालवाः ॥”

मालवेषु जात इत्यण् । तद्देशके, त्रि ।)

रागविशेषः । स च वङ्गरागाणां मध्ये प्रथम-

रागः । मतान्तरे भैरवरागोऽयम् । यथा,—

“आहौ मालवरागेन्द्रस्ततो मल्लारसंज्ञितः ।

श्रीरागस्तस्य पञ्चाहे वसन्तस्यदनन्तरम् ॥

हिजोलिस्त्राय कर्णाट एते रागाः प्रकी-

र्णिताः ॥

तस्य स्वरूपं यथा,—

“नितम्बिनीसुम्बितवक्रपद्मः

शुकद्वितिः कुक्षलवान् प्रमत्तः ।

सङ्गीतशालां प्रविशन् प्रदोषे

मालाधरो मालवरागराजः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

(मालयां तन्नामिकायां सावित्रीमातरि जातः

इत्यण् । अश्वपतेराज्ञौ मालयां जातः पुत्र

गणः । यथा, महाभारते । ३ । २६६ । ५८ ।

“पितुश्च ते पुत्रशतं भविता तव मातरि ।

मालयां मालवा नाम शाश्वताः पुत्रपौत्रिनः ॥

भातरस्ते भविष्यन्ति स्वत्रियास्त्रिदशोपमाः ॥”

स्त्री, नदीविशेषः । यथा, महाभारते । १३ ।

१६५ । २५ ।

“हिरण्यती वितस्ता च तथा ब्रह्मवती नदी ।

वेदस्त्वितर्वेदवती मालवाचाश्ववत्यपि ॥”)

मालविका, स्त्री, (मालवेषु जाता । मालव + उक्

टाप् ।) त्रिष्टत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मालसी, स्त्री, (मल + सार्धे अण् । मलं स्यति-नाशयति । सो + उः । डौप् ।) केशपुष्पवृक्षः । यथा,—

‘मालसी दुर्गपुष्पी च बालाञ्ची केशधारिणी’ इति शब्दचन्द्रिका ॥

रागिणीविशेषः । सा तु मालवरागस्य पत्नी । यथा,—

“धातुधो मालसी रागकिरी च सिन्धुडा तथा । अश्ववारी भैरवी च मालवस्य प्रिया इमाः ॥”

इति हारीतः ॥

मतान्तरे मेघरागस्य पत्नी । यथा,—

“ललिता मालसी गौडी नाटी देवकिरी तथा । मेघरागस्य रागिणी भवन्तीमाः सुमध्यमाः ॥”

तस्याः स्वरूपं यथा,—

“नीलारविन्दस्य दलानि बाला विधारयन्ती तनुदेहयष्टिः । मालूरुवृक्षस्य तत्रैव निषणा

श्रीणा नृदुमालसिका प्रदिश ॥”

तस्या गानसमयो यथा,—

“इन्द्रोत्थानात् समारभ्य यावद्गुणं महोत्सवम् । गेया भवेद्बुधैर्निर्व्वं मालसी सा मनोहरा ॥”

अपि च ।

“गान्धारी दीपिका चैव कल्याणी पुरवी तथा । अश्ववारी कानडा च गौरी कंदारपाहिडा । माधवी मालसी नाटी भूपाली सिन्धुडा तथा । सायाङ्गे रागिणीरेताः प्रगायन्ति चतुर्दश ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

माला, स्त्री, (माति मानहेतुर्भवतीति । मा + “ञ्जञ्जान्वाच्चे ।” उणा० २।२८ । इति रन्

रस्य कलम् टाप् च । यदा, मां शोभां लाति इति । ला + कः टाप् ।) अणो । तत्पथ्यायः । राजिः २

खेखा ३ तती ४ वीची ५ आली ६ आवलिः ७

पङ्क्तिः ८ धारणी ९ । इति हेमचन्द्रः । ३।३।१५ ।

शुद्धिं न्यस्तपुष्पदाम । अश्वत्रायुपचारान् ।

तत्पथ्यायः । माल्याम् २ सक् ३ । इत्यमरः । २।

६ । १३५ ॥ मालिका ४ मालाका ५ मालका ६ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ गणनिका ७ गुणा-

निका ८ । इति बराहपुराणम् ॥ सा त्रिविधा

यथा,—

“माला तु त्रिविधा देवि । वर्णाक्षपर्व्वमेदतः ॥”

इति मत्स्यस्तवचनम् ॥ * ॥

अथ मालानिर्गन्धः । तत्र करमाला । सन्त-

कुमारसंहितायाम् ।

‘तर्जनी मध्यमानामा कनिष्ठा चैति ताः क्रमात् ॥

तिस्रोऽङ्गुल्यस्त्रिपञ्चायो मध्यमा चैकपञ्चिका ।

पञ्चदशं मध्यमाया मेदत्तेनोपकल्पयेत् ॥

क्रममाह ।

अनामामध्यमारभ्य कनिष्ठादित एव च ।

तर्जनीमूलपथ्यन्तं दशपञ्चसु संजपेत् ॥

तथा,—

अनामामूलमारभ्य कनिष्ठादित एव च ।

तर्जनीमध्यपथ्यन्तमष्टपञ्चसु संजपेत् ॥